

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/157/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516201110
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2516201110.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: G. K., narodený. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, so sídlom Krajinská 5053/13, Piešťany, dieťa rodičov: matka D. K., narodená X.X.XXXX, bytom Y. XXXX/X, C., zastúpená advokátom: JUDr. Pavol Baďo, so sídlom Karola Salvu 1985/5, Ružomberok a otec W. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom R. G. XXX, zastúpený splnomocnencom: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Piaristická 6667, Trenčín, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/79/2016-156 zo dňa 28.4.2017 vo výroku o určení výživného a vo výroku o dlhu na zročnom výživnom, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o určení výživného a o dlhu na zročnom výživnom a v závislom výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie mal. G., nar. XX.XX.XXXX, zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok (prvý výrok), otcovi uložil povinnosť prispievať na výživné pre mal. G. sumou 350 eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 01.03.2016 (druhý výrok), dlh na výživnom za obdobie od 01.03.2016 do 30.04.2017 pre mal. G. vo výške 2.005,46 eur otcovi povolil splácať k rukám matky popri bežnom výživnom v mesačných splátkach po 56 eur až do úplného vyrovnania dlhu tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (tretí výrok) a o náhrade trov konania rozhodol tak, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (štvrtý výrok).

2. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 36 ods. 1, § 62 ods. 2, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodne, § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, § 52 Civilného mimosporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že matka pracuje od 1.2.2016 ako barmanka s priemerným mesačným zárobkom v čistom 343 eur, v práci má tringelty mesačne asi 30 eur, má ukončenú SOU, odbor obchod a podnikanie s maturitou, poberá prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur mesačne. Matka býva so synom v prenajatom byte, náklady na bývanie uhrádza mesačne vo výške 340 eur. Matka okrem maloletého iné deti nemá. Maloletý má 10 rokov, navštevuje 4. ročník základnej školy, navštevuje školskú jedáleň, kde matka uhrádza mesačne poplatok cca 25 eur a školskú družinu, kde matka uhrádza mesačne sumu 8,50 eur. V minulom školskom roku aj v tomto školskom roku maloletý navštevoval futbalový krúžok, kde matka uhrádza sumu 30 eur mesačne. Zdravotné problémy vážneho

charakteru maloletý nemá, výdavky na odôvodnené potreby maloletého predstavujú mesačne sumu vo výške cca 400 eur. Otec pracuje už viac rokov ako kuchár s priemerným mesačným zárobkom v čistom 1.571,76 eur, poberá daňový bonus na maloletého v zahraničí, za rok 2016 to bola suma 600 eur za celý rok, od 12/2016 nepoberá prídavky na maloletého, za obdobie od 03-12/2016 tieto poberal vo výške 150 eur mesačne, v 09/2016 mu bol tiež vyplatený príspevok na maloletého do školy vo výške 100 eur. Otec býva u svojich rodičov v rodinnom dome, ktorý je v BSM jeho rodičov, jeho otec je nezamestnaný, evidovaný na ÚPSVaR, bez príjmu, čaká na priznanie invalidného dôchodku, jeho matka pracuje s priemerným mesačným zárobkom v čistom 452,33 eur, na náklady na bývanie uhrádza rodičom mesačne sumu vo výške 100 eur, ďalej platí ubytovanie v Rakúsku 300 eur mesačne. Otec okrem maloletého iné deti nemá žiadne.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že prihliadal pri rozhodovaní na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj na možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov maloletého dieťaťa, ktoré zdieľa životnú úroveň svojich rodičov. I keď otec uvádzal, že spláca dlhy - pôžičku vo výške 160 eur, ktorú si zobral v roku 2013 v celkovej výške 8.000 eur za účelom prerábky podkrovia rodinného domu jeho rodičov, ďalej spláca úver mesačne po 98 eur, ktorý si zobral v roku 2016 v celkovej výške 1.400 eur na živobytie, tu je potrebné poukázať na to, že prvoradou povinnosťou rodičov je plnenie si vyživovacej povinnosti k maloletým deťom a Zákon o rodine kladie pred potreby rodiča potreby dieťaťa. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu detí a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Výdavky oboch rodičov na svoje vlastné zabezpečenie sú vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti iba druhoradé a odvodené od toho, že obaja sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich možností a schopností tak, aby v celom rozsahu pokryli potreby oprávnených maloletých detí, aby tieto mali zabezpečenú dôstojnú životnú úroveň. V danom prípade otcovi po odrátaní z jeho priemerného mesačného čistého zárobku (1.571,76 eur) nákladov na bývanie, a to v celkovej výške 400 eur, dopravy do práce vo výške 120 eur, výdavkov na stravu, oblečenie, drogériu a pod. 200 eur, ďalej súdom stanoveného bežného výživného pre maloletého 350 eur mesačne, splátky dlžného výživného 56 eur mesačne, stále zostáva suma cca 450 eur mesačne na uspokojovanie jeho ďalších potrieb. K vyjadreniam otca, že má záujem zmeniť zamestnanie, aby sa mohol častejšie stretávať so svojim synom v zmysle úpravy styku, za 1-2 mesiace príde na Slovensko, má prislúbenú prácu v Trenčíne, ešte nemá uzatvorenú pracovnú zmluvu, súd prvej inštancie poukázal na obsah § 217 ods. 1 prvá veta CSP, podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Súd prvej inštancie návrh otca na vykonanie dokazovania - preverenie exekúcií matky a úhrady leasingu osobného motorového vozidla matkou zamietol, keď vykonanie takéhoto dokazovania by nemalo žiadny vplyv na rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd prvej inštancie určil otcovi dieťaťa vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti vyživovaciu povinnosť k maloletému sumou 350 eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2016, t. j. od mesiaca, v ktorom matka podala návrh na úpravu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu na tamojšom súde. Súd prvej inštancie mal v konaní zo zhodných výpovedí rodičov za preukázané, že za predmetné obdobie otec prispel na výživu maloletého za 03-09/2016 vrátane sumou 200 eur mesačne, za 10/2016 sumu 150 eur, za mesiace 11,12/2016 a 01,02,03,04/2017 sumou 200 eur mesačne, ďalej sumou 9,85 eur za 08/2016 za športovú obuv, sumou 18,29 eur za 04/2016 za cyklistickú prilbu, sumou 16,40 eur za 04/2016 za školské potreby, sumou 20 eur za 11/2016 za zimnú bundu, sumou 40 eur za 12/2016 za zimné topánky, sumou 30 eur za 12/2016 za spodné prádlo a oblečenie. Dlh na výživnom za obdobie od 01.03.2016 do 30.04.2017 pre maloletého vo výške 2.005,46 eur (350 eur x 14 mesiacov - 200 eur x 13 mesiacov - 150 eur x 1 mesiac - 144,54 eur, t. j. suma, ktorú otec uhradil za oblečenie, obuv, školské potreby a cyklistickú prilbu za predmetné obdobie) súd prvej inštancie otcovi povolil splácať popri bežnom výživnom v mesačných splátkach po 56 eur až do úplného vyrovnania dlhu tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia tak, aby otec dieťaťa splatil dlh do 3 rokov, poukazujúc pritom na vyššie uvedené skutočnosti.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného a vo výroku o dlhu na zročnom výživnom podal písomne odvolanie otec prostredníctvom jeho splnomocnenca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku, pretože súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; podľa § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku, pretože konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; podľa § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku, pretože súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku,

pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; podľa 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; ako aj podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, pretože súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutkový stav. Otec s rozsudkom súdu prvej inštancie zásadne nesúhlasí a tento považujem za nesprávny, založený na nesprávnom právnom posúdení veci, za nezákonný a arbitrárny. V ich právnej veci súd prvej inštancie vyslovil už na pojednávaní právny názor v tom zmysle, že výživné na maloleté dieťa podľa rozhodovacej praxe všetkých senátov Krajského súdu v Trnave musí byť určené vo výške 25 - 30% čistého príjmu výživou povinného rodiča. Je toho názoru, že súd prvej inštancie neprípustne paušalizoval a zovšeobecňoval rozhodné skutočnosti, a to na úkor jedinečnosti nášho individuálneho prípadu. Súd prvej inštancie bol povinný vykonať riadne dokazovanie potrebné pre rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie však v tomto smere riadne dokazovanie nevykonal, bez ďalšieho "uveril" účelovým tvrdeniam matky. Súd prvej inštancie uvádza, že otec v zamestnaní dosahuje príjem vo výške 1.571,76 eur netto. Súd prvej inštancie však v žiadnom prípade nezohľadnil jeho výdavky, ktoré sú vyššie v Rakúsku, ako na území Slovenskej republiky, pritom žije mimoriadne skromne, v Rakúsku je ubytovaný v jednej izbe, za ktorú platí 300 eur mesačne, počas pobytu na Slovensku býva u rodičov, ktorým prispievam na bývanie 100 EUR mesačne. Do zamestnania sa z úsporných dôvodov prepravuje mestskom hromadnou dopravou. Na druhej strane matka, ktorá má priemerný mesačný zárobok 343 eur netto, nie je ochotná bývať so svojimi rodičmi a prenajala si pre seba a maloletého byt, za ktorý hradí nájomné vo výške 340 eur mesačne. Z uvedeného vyplýva, že matke po uhradení nájomného zostáva na mesačné živobytie suma 3 eur, čo je zjavne nereálne. Matka pritom medzi svoje výdavky neuviedla ani len leasing spoločného motorového vozidla vo výške 120 eur mesačne, ktoré si po opustení spoločnej domácnosti zobrala a využíva ho pre svoje potreby. Matka medzi svoje výdavky pôvodne neuviedla ani čiastky, ktoré sú jej sťahované exekučne, pričom z výplatných pásovk predložených matkou je zrejme, že táto má exekúciu ešte z roku 2004 (EX 1216/2004) a ďalšiu exekúciu z roku 2010 (EX 462/2010), pričom na exekúciu z roku 2010 je jej zo mzdy sťahovaných cca 44 eur mesačne. Medzi ďalšie svoje výdavky matka uviedla poplatok 27,94 eur mesačne za televíziu a internet. Len uvedené výdavky matky predstavujú sumu 531,94 eur, a to bez stravy a ostatných bežných výdavkov matky, ktoré ako každý človek musí vynakladať. Teda matka je každý mesiac v mínuse 188,94 eur, a to bez uhradenia stravy a ostatných bežných výdavkov. Tvrdenie o finančnej pomoci rodičov matka žiadnym spôsobom nepreukázala. Otec žiadal, aby súd prvej inštancie preveril exekúcie matky, pretože chcel preukázať, že matka svojim ľahkovážnym spôsobom života si narobila dlhy vo výške cca 30.000 eur. Súd prvej inštancie v odseku 17. odvolaním napadnutého rozsudku pritom uvádza, že bolo zistené, že výdavky na maloletého predstavujú mesačne sumu vo výške cca 400 eur. Akým spôsobom súd prvej inštancie k tomuto dospel, nie je zrejme. Otcovi je síce jasné, že maloletý má ostatné bežné výdavky na stravu, ošatenia a pod., ale absolútne namietá, že by mesačné výdavky maloletého predstavovali sumu 400 eur. Matka tvrdila, že maloletý navštevuje futbalový krúžok, za ktorý hradí sumu 30 eur mesačne, pričom maloletý futbalový krúžok od marca 2017 nenavštevuje. Otec má záujem riadne prispievať na výživu maloletého, ale rozhodne je proti tomu, aby hradil dlhy matky, ktoré vznikli v dôsledku jej ľahkovážneho spôsobu života. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 Civilného sporového poriadku tak, že otec je povinný prispievať na výživné pre maloletého G. sumou vo 200 eur mesačne, z čoho suma 150 eur mesačne predstavuje bežné výživné a suma 50 eur tvorbu úspor vždy do 15. dňa mesiaca vopred s účinnosťou od 02.03.2016 alebo aby odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b), písm. c) Civilného sporového poriadku.

6. K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že určená výška výživného je v záujme maloletého, preto odporúča rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

7. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka prostredníctvom jej advokáta. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že otec si zrejme vôbec neuvedomuje, že strany sporu majú v konaní rovné postavenie. V zmysle tejto procesnej zásady má teda aj matka maloletého ako strana žalobcu právo a možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, právo, aby jej vec bola prejednaná nezávislým a nestranným súdom, zriadeným zákonom atď., čo všetko v danom prípade bolo v zmysle príslušných zákonov realizované. Navyše otec ako strana žalovaná mal možnosť v konaní poukázať na nedostatky konania súdu, na ktoré poukazuje vo svojom odvolaní, ak by tieto v skutočnosti nastali (ale ani nenastali), čo neurobil, navyše bol v konaní právne zastúpený advokátkou. Tvrdenia otca o nezákonnom a arbitrárnom rozsudku sú v celom rozsahu úplne nereálne najmä z dôvodu, že otec tieto tvrdenia

v odvolaní nijakým spôsobom nepreukázal, teda považuje ich za bezhlavo účelové, ba až neslušné. Dokazovanie v danej veci bolo vykonané v širokom rozsahu najmä zabezpečením listinných dôkazných prostriedkov, výsluchom obidvoch strán sporu, umožnením súdu prvej inštancie klásť protistranám vzájomné otázky, požadovať od nich k ich tvrdeniam a dôkazom vysvetlenia a to až do konečného štádia dokazovania, keď účastníci už zhodne uviedli, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie otec nijako v odvolaní nepreukazuje, len opätovne poukazuje na skutočnosti prejednané v konaní. Podľa názoru matky otec sa v Rakúsku neprepravuje mestskou hromadnou dopravou z úsporných dôvodov, ale z dôvodov, že podľa rakúskej legislatívy nemôže svoje auto na evidenčných číslach SR používať v Rakúsku pri podnikateľskej činnosti. To, že matka neuvádza medzi svoje výdavky leasing motorového vozidla a zrážky exekúcie nie je pravda, tieto skutočnosti boli na pojednávaní oboznámené, čo uviedla aj právna zástupkyňa otca maloletého, vid. zápisnicu z pojednávania v časti záverečná reč právnej zástupkyne otca. Otec uvádza exekučne vymáhané dlhy matky vo výške 30.000 eur, pričom matka uvádza, že sama nevie o výške takéhoto dlhu a navyše poukazuje na skutočnosť, že keď s otcom maloletého uzatvárali manželstvo, on o jej dlhu vedel, vedel aj to, že to nie je jej individuálny dlh, ale dlh zo spoločného podnikania s iným subjektom a tento dlh nikdy nebol splácaný z prostriedkov tvoriacich BSM s otcom. Maloletý prerušil návštevy futbalového krúžku len zo zdravotných dôvodov, keď si podvrtol členok a v tomto čase nebolo vhodné, aby pokračoval v tréningoch futbalu. Od začiatku nasledujúceho školského roku má maloletý záujem o vodné pólo, čo je pre neho vhodnejšia športová činnosť a taktiež sa za tento športový krúžok má platiť peňažná úhrada, teda neplatenie cca troch úhrad za futbalový krúžok na strane výdavkov pre maloletého nemá trvalý, ale len dočasný charakter v znížení nákladov pre maloletého, na ktorých by sa mal otec podieľať. Pokiaľ sa týka poukazovania otca, že matka nemá ani vlastný účet vedený v banke podľa názoru otca kvôli exekúciám, nie je to pravda, pretože na naliehanie otca bol zriadený účet na maloletého. Ďalej otec uvádza, že vo D. býva v jednej izbe a nemôže si dovoliť dvojizbový byt ako matka s maloletým. V tejto súvislosti považuje za dôvodné poukázať na to, že otec nežije vo D., tam len v určitých turnusoch pracuje, jeho trvalý pobyt je na Slovensku, kde býva v samostatnom byte v rodinnom dome u svojich rodičov. Všetky dôvody otca uvádzané v jeho odvolaní proti rozsudku považujem za nedôvodné, ba v niektorých častiach až za hanlivé a urážajúce dôstojnosť a nezávislosť zákonného súdu. Rozsudok súdu prvej inštancie považujem za zákonný, spravodlivý a vecne správny a dožaduje sa, aby odvolací súd tento rozsudok v časti napadnutej odvolaním otca potvrdil.

8. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a ustanovení zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku účinného od 1.7.2016, pričom podľa ustanovenia § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak (tzv. vzťah subsidiarity).

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že rozsudok je v napadnutom výroku o určení výživného a o dlhu na zročnom výživnom vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním vo výroku o určení výživného a vo

výroku o dlhu na zročnom výživnom prvým výrokom zveril maloletého do osobnej starostlivosti matka s tým, že obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, druhým výrokom otcovi uložil povinnosť prispievať na výživné pre maloletého sumou 350 eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 1.3.2016, tretím výrokom dlh na výživnom za obdobie od 01.03.2016 do 30.04.2017 pre maloletého vo výške 2.005,46 eur otcovi povolil splácať k rukám matky popri bežnom výživnom v mesačných splátkach po 56 eur až do úplného vyrovnania dlhu tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a štvrtým výrokom o náhrade trov konania rozhodol tak, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Odvolaním otca bol rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý vo výroku o určení výživného (druhý výrok) a vo výroku o dlhu na zročnom výživnom (tretí výrok). Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody otca predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na určenie výživného v rozsahu 350 eur mesačne určenom súdom prvej inštancie a v nadväznosti nato na určenie dlhu na výživnom za rozhodné obdobie vo výške 2.005,46 eur, keď odvolacie dôvody otca smerovali proti výške výživného pre maloletého určeného súdom prvej inštancie.

11. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkový záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutých výrokoch o určení výživného a o dlhu na zročnom výživnom, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

12. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku napadnutého vo výrokoch o určení výživného a o dlhu na zročnom výživnom, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkový zisteniam, vec i správne právne posúdil, rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie.

13. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 3). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrными a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so

vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

16. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

17. Po posúdení súdom prvej inštancie stupňa zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov maloletého s prihliadnutím na jeho odôvodnené potreby, odvolací súd dospel k záveru, že výživné určené otcovi súdom prvej inštancie zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov maloletého, ako i odôvodneným potrebám maloletého, zohľadniac i osobnú starostlivosť matky o maloletého. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie matka žila s maloletým v prenajatom dvojizbovom byte, pracovala ako barmanka u zamestnávateľa FUN FOOD s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 343 eur, v práci mala tringelty vo výške cca 30 eur mesačne a poberala prídavok na maloletého vo výške 23,52 eur mesačne. K pravidelným mesačným výdavkom matky patria platby nájomného vo výške 340 eur, platby TV a internet vo výške 27,94 eur, splátky leasingu na motorové vozidlo vo výške 120 eur a zo mzdy sa jej zrážajú exekučné splátky na dlh z predchádzajúceho podnikania vo výške cca 44 eur. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie otec žil v rodinnom dome svojich rodičov v prerobenom podkroví, pracoval ako kuchár v Rakúsku u zamestnávateľa Z. K. K. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 1.571,76 eur a v roku 2016 poberal v zahraničí daňový bonus na maloletého celkom vo výške 600 eur. K pravidelným mesačným výdavkom otca patria náklady na bývanie v rodinnom dome rodičov vo výške 100 eur, náklady na ubytovanie v Rakúsku vo výške 300 eur, splátka pôžičky vo výške 160 eur v celkovej výške 8.000 eur, ktorú použil na prerábku rodinného domu rodičov a splátka úveru vo výške 98 eur v celkovej výške 1.400 eur, ktorý použil na živobytie. Maloletý mal v čase rozhodovania súdu prvej inštancie 10 rokov, navštevoval štvrtý ročník na základnej škole. Maloletý je zdravý. K pravidelným mesačným výdavkom matky na maloletého patrí stravné v školskej jedálni vo výške cca 25 eur, poplatok za školský klub vo výške 8,50 eur a do februára 2017 poplatok za futbalový krúžok vo výške 30 eur. Rodičia žiadne iné vyživovacie okrem maloletého nemajú.

18. Čo sa týka primeranosti výšky výživného odvolací súd sa zhodol so závermi súdu prvej inštancie, že primeraným zisteným a preukázaným pomerom účastníkov, potrebám maloletého ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov zodpovedá určenie výživného otca pre maloletého sumou 350 eur mesačne. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe by sa výživné zamestnaného rodiča malo pohybovať v rozpätí 20 - 30% jeho priemerného čistého mesačného príjmu (samozrejme s možnosťou rôznych modifikácií najmä v závislosti na počte vyživovacích povinností či potrebách jednotlivých výživou oprávnených, ale aj povinných osôb), ktorému východisku pri rozhodovaní o výške výživného zodpovedá aj súdom prvej inštancie určené výživné.

19. Pokiaľ otec v odvolaní vyjadril nesúhlas s právnym názorom súdu prvej inštancie, že podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič, by malo predstavovať 20 - 30 % jeho čistého príjmu, je jeho odvolacia námietka nenáležitá. Rozhodovanie v súlade s ustálenou

judikatúrou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty, vyjadreného v Čl. 2 ods. 2 Základných princíпов Civilného sporového poriadku. Účastníci konania legitímne očakávajú, že ich vec bude rozhodnutá za obdobnej skutkovej a právnej situácie rovnakým spôsobom. Dôkazom, že súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou o tejto otázke, je množstvo rozhodnutí tunajšieho súdu s vyslovením rovnakého právneho názoru o určení výšky výživného v rozsahu 20% - 30% z netto príjmu výživou povinného rodiča (samozrejme v závislosti od individuálnych okolností konkrétneho prípadu), napr. rozhodnutia č. k. 24CoP/104/2017-356 zo dňa 6.9.2017, č. k. 24Co/385/2016-167 zo dňa 15.2.2017, č. k. 25CoP/54/2016-241 zo dňa 8.2.2017, č. k. 25CoP/17/2016-52 z 28.9.2016, č. k. 24CoP/30/2017-361 zo dňa 5.4.2017, č. k. 26CoP/17/2016-98 zo dňa 27.9.2016, č. k. 26CoP/32/2015-143 zo dňa 22.12.2015, č. k. 26CoP/12/2013-80 zo dňa 20.5.2014, č. k. 11CoP/10/2016-101 zo dňa 16.3.2016, č. k. 10CoP/33/2015-209 zo dňa 27.1.2016.

20. Otec ďalej v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil pri rozhodovaní jeho výdavky a naopak poukazoval na výdavky matky, ktoré predstavujú sumu 531,94 eur s tým, že matka medzi svoje výdavky neuviedla ani leasing motorového vozidla a čiastky, ktoré sú jej sŕňané exekučne. V tomto smere odvolací súd poukazuje na odsek 19. rozsudku súdu prvej inštancie, kde súd prvej inštancie všetky otcom uvádzané výdavky (náklady na bývanie 400 eur, doprava do práce 120 eur, výdavky na stravu, oblečenie a drogériu a pod. 200 eur, výživné na maloletého 350 eur, splátky dlžného výživného 56 eur) zohľadnil a uskutočnil náležitý výpočet sumy, ktorá otcovi zostane na uspokojovanie jeho ďalších potrieb. Rovnako správne súd prvej inštancie poukázal vo vzťahu k pôžičke vo výške 8.000 eur na prerábku rodinného domu rodičov otca a úver vo výške 1.400 eur na živobytie na prednosť výživného pred inými výdavkami rodiča (§ 62 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine), keďže vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je prvoradá. Takéto konanie otca totiž považuje odvolací súd za neprimerané majetkové riziko, nakoľko otec sa zadlžil čerpaním pôžičky vo výške 8.000 eur, ktorú pôžičku spláca v splátkach po 160 eur mesačne, avšak rodinný dom nevlastní, tento vlastnia jeho rodičia. Znamená to, že z príjmu otca je suma 160 eur mesačne použitá na rekonštrukciu nehnuteľnosti vo vlastníctve ďalších osôb, teda otec svoje peňažné prostriedky z pôžičky použil na investície do majetku vo vlastníctve iných osôb a v prejednávanej veci sa bránil tým, že nemá dostatok peňazí platiť výživné určené súdom prvej inštancie a plniť si tak vyživovaciu povinnosť v zodpovedajúcom rozsahu voči maloletému. Obdobný záver o neprimeranom majetkovom riziku platí aj vo vzťahu k úveru 1.400 eur splácaný mesačnými splátkami po 98 eur, ktorý si otec vzal v roku 2016 podľa jeho tvrdení na živobytie. Otec predložil súdu výplatné pásky preukazujúce jeho príjem zo zamestnania za obdobie od januára 2016 do marca 2017 (č. l. 128 - 142), z ktorých jednoznačne vyplýva, že príjem otca sa v jednotlivých mesiacoch v čistom pohyboval v rozmedzí od 1.343,46 eur do 2.765,27 eur, teda niekoľkonásobne prevyšoval výšku minimálnej mzdy a tiež výšku mzdy u matky. Navyše bola to práve matka, ktorá s maloletým opustila spoločnú domácnosť u rodičov otca a musela si zabezpečiť pre seba a maloletého nové bývanie. Preto niet rozumného zdôvodnenia (o čo sa otec ani len nepokúsil, len uviedol, že sa jednalo o úver na živobytie), aby otec čerpal úver vo výške 1.400 eur, teda vo výške približujúcej sa výške jeho mesačného príjmu, na uspokojovanie jeho základných potrieb. Pokiaľ otec namieta, že matka neuviedla jej výdavky na leasing motorového vozidla a poukazuje na jej exekúciu, z obsahu spisu vyplýva, že matka už v návrhu (č. l. 2 spisu), v jej vyjadrení zo dňa 3.10.2016 (č. l. 50) i vo výpovedi na pojednávaní dňa 15.2.2017 (č. l. 111) uvádzala, že z predchádzajúceho podnikania má nevyplatené exekúcie a predložila súdu prvej inštancie potvrdenie banky o platení splátok leasingu vo výške 120 eur mesačne (č. l. 19 spisu), ktorý návrh s prílohami bol doručený otcovi dňa 22.8.2016 (č. l. 25), vyjadrenie bolo doručené zástupcovi splnomocnenca otca dňa 17.10.2016 (č. l. 56) a na ktorom pojednávaní bol prítomný otec spolu so zástupcom jeho splnomocnenca. Tiež matka predložila súdu prvej inštancie potvrdenie o príjme zo dňa 5.4.2017 (č. l. 119 spisu), z ktorého jednoznačne vyplýva skutočnosť o exekučných zrážkach zo mzdy matky a s ktorým potvrdením o príjme bol otec i zástupca jeho splnomocnenca oboznámený na pojednávaní konanom dňa 28.4.2017 (č. l. 152). Preto správne súd prvej inštancie považoval tieto skutočnosti za preukázané, a to nielen výpoveďou matky ale aj listinnými dôkazmi a nebol tak dôvod považovať ich za sporné. Tu sa potom žiada uviesť, že otec má príjem 1.571,76 eur, z ktorého po odrátaní výživného na maloletého v sume 350 eur, splátky dlžného výživného v sume 56 eur, nákladov na bývanie v sume 400 eur, splátok pôžičky a úveru spolu v sume 258 eur (160 eur + 98 eur), mu zostane výlučne pre jeho osobu suma 507,76 eur na uspokojovanie všetkých jeho základných a ďalších odôvodnených potrieb (ošatenie, obuv, strava, hygienické potreby, náklady súvisiace so zdravotným stavom, s cestovaním do zamestnania, kultúra, šport a pod.). Matka má príjem 373 eur (mzda 343 eur a tringelty 30 eur), výživné určené súdom prvej inštancie predstavuje sumu 350 eur a splátka dlžného výživného predstavuje sumu 56 eur, z čoho po odrátaní nákladov na bývanie 367,94 eur (byť 340 eur a TV a internet 27,94 eur), splátok leasingu

120 eur a splátok exekúcie 44 eur a po vydelení počtom dvoch osôb v jednej domácnosti, pripadá na jednu osobu suma 123.53 eur na uspokojovanie všetkých základných a ďalších odôvodnených potrieb (ošatenie, obuv, strava, hygienické potreby, náklady súvisiace so zdravotným stavom, s cestovaním do zamestnania a školy, náklady na štúdium maloletého, kultúra, šport a pod.), pričom matke finančne vypomáhajú i jej rodičia. Nevhodné je aj poukazovanie otca na skutočnosť, že matka žije s maloletým v dvojizbovom prenajatom byte, hoci by mohli žiť u jej rodičov. Je totiž prirodzené, že dospelá zamestnaná osoba s vlastným príjmom má vôľu osamostatniť sa a viesť nezávislý rodinný životom oddelene od svojich rodičov a pritom zdieľať plnú zodpovednosť za vlastný život, s vlastnými prioritami a hodnotami a s tým súvisiacimi rozhodnutiami. Zabezpečenie si vlastného bývania tak nemôže byť na ťarchu matky pri určovaní výšky výživného zo strany otca pre maloletého.

21. Otec ďalej v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na preverenie exekúcie matky. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol, keď vykonanie tohto dôkazu by nemalo žiaden vplyv na rozhodnutie súdu o veci samej. Skutočnosť, že matke sú vykonávané exekučné zrážky zo mzdy, že sa jedná o jej dlh z predchádzajúceho podnikania nebola medzi účastníkmi sporná, bola preukázaná i listinnými dôkazmi (ako bolo už konštatované v odseku 19. tohto rozhodnutia) a preto vykonanie tohto dôkazu by bolo nadbytočné vo vzťahu k zisteniu rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie vo veci samej a nevhodné vo vzťahu k plynulosti súdneho konania. Tu sa žiada uviesť, že pri určovaní výšky výživného sú predovšetkým rozhodujúce majetkové pomery osoby povinnej, voči ktorej je nárok uplatnený a výška životnej úrovne druhej povinnej osoby, v prejednávanej veci matky, nemá vplyv na výšku vyživovacej povinnosti povinnej osoby, voči ktorej je nárok uplatnený v tom smere, že ak by boli majetkové pomery matky vyššie ako majetkové pomery otca, primerane tomu by malo byť výživné otca určené v nižšej výške. Pokiaľ otcovi nie je zrejmé, odkiaľ súd prvej inštancie dospel k zisteniu, že výdavky maloletého predstavujú mesačne sumu cca 400 eur, tu odvolací súd poukazuje na výpoveď matky na pojednávaní konanom dňa 15.2.2017 (č. I. 111 spisu), na ktorom pojednávaní bol prítomný otec i zástupca jeho splnomocnenca a kde matka uviedla, že výdavky maloletého predstavujú mesačne sumu 170 eur (polovica nájomného), stravné v škole 25 eur, poplatok za školský klub 8,50 eur, poplatok za futbalový krúžok 30 eur mesačne (do februára 2017), ošatenie cca 50 eur a strava cca 200 eur (teda 50 eur na týždeň) a ďalšie výdavky do školy, napr. výlety, knižnica a divadlo. Tieto matkou uvádzané výdavky sú aj podľa názoru odvolacieho súdu reálne, štandardné a primerané odôvodneným potrebám maloletého vo veku 10 rokov a nepochybne dosahujú výšku cca 400 eur mesačne, a to aj po odrátaní sumy 30 na futbalový krúžok od marca 2017. Práve i z tohto dôvodu odvolací súd na základe preskúmania napadnutého výroku rozsudku o určení výživného nezistil okolnosti, pre ktoré by malo byť vyhovelé odvolaniu otca v časti požiadavky o určenie sumy výživného, ktorá by bola použitá na tvorbu úspor. Otec má dlhodobu stabilnú a nadštandardnú príjmu, a preto nie je potrebné vytvárať úspory pre prípad zmeny pomerov na jeho strane, ktoré pomery by mu v budúcnosti nemuseli umožňovať prispievať na výživu maloletého takou sumou, ako v čase súčasného rozhodovania o výške výživného a tiež u maloletého neboli aktuálne zistené také pomery, ktoré by objektívne odôvodňovali vytváranie úspor, napr. zhoršený zdravotný stav s predpokladanými nadmernými výdavkami do budúcnosti, príprava na budúce povolanie spojená so zvýšenými výdavkami a pod.. Vykonaným dokazovaním, ako vyplýva z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia, bolo rozhodne preukázané, že na strane otca ako povinnej osoby vo vzťahu k maloletému, sú dané dostatočné majetkové pomery pre to, aby boli vyššie uvedené potreby maloletého výživným z jeho strany i zo strany matky pokryté, berúc do úvahy i vyššiu mieru osobnej starostlivosti matky o maloletého.

22. Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletých detí, ktorí sú v plnej miere odkázaní výživou na svojich rodičov, keďže nie sú schopné samy sa živiť. Odvolací súd zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti, tiež prihliadol na okolnosť, že životná úroveň detí je odrazom životnej úrovne ich rodičov a dospel k záveru, že súd prvej inštancie rešpektujúc vyživovaciu povinnosť otca k maloletému, rešpektujúc zákonné kritéria rozhodujúce pre stanovenie rozsahu tejto vyživovacej povinnosti, určil vyživovaciu povinnosť na maloletého správne. Výživné v sume 350 eur mesačne je vzhľadom na vek maloletého, aktuálne životné náklady a tendenciu zvyšovania jeho životných nákladov v budúcnosti primerané. Rovnako zo skutočností zistených ohľadom príjmov a majetkových pomerov otca súdom prvej inštancie je jednoznačné, že osobné, majetkové a zárobkové pomery otca zodpovedajú súdom prvej inštancie určenej sume 350 eur mesačne ako výživné na maloletého. Odvolací súd považuje výživné v sume 350 eur od otca spolu s výživným a osobnou starostlivosťou od matky za postačujúce pre pokrytie potrieb maloletého a jeho záujmov.

23. Rovnako aj dlh na výživnom za obdobie od 1.3.2016 do 30.4.2017 vo výške 2.005,46 eur určil súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu správne a správne povolil vzhľadom na jeho výšku jeho zaplataenie v splátkach vo výške 56 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

24. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

25. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o určení výživného a o dlhu na výživnom vrátane závislého výroku o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutého) podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu ich vecnej správnosti potvrdil.

26. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov nepodal návrh na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 57 Civilného mimosporového poriadku.

27. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).